

YOKSUL Dervîş'in HAZRET-İ ALİ MEVLİDİ

Dr. Doğan KAYA*

ÖZET:

Mevlit okuma geleneği Türk kültüründe çok eskilere dayanır. Mevrit okuma başlı başına bir tören çerçevesinde icra edilir. Okunması, dinlenmesi, dinleyenleri davet etme, gelenlere yapılacak olan ikram belli bir disiplin içinde olur. Türk kültüründe Hz. Muhammet için yazılmış mevlitler olmakla beraber, muhtelif klasik şairler tarafından Hz. Ali için de mevlitler yazılmıştır. Âşık edebiyatında da yaşayan âşıklarımızdan Yoksul Dervîş'in yazdığı Hz. Ali mevlidi vardır.

Tespitlerimize göre âşık edebiyatındaki ilk ve tek örnek olan bu mevlit, âşığın kendisi tarafından Emirdağ'da ve Eskişehir'de Hacı Bektaş dergâhında "bacıyan" zümresi tarafından icra edilmektedir. Mevlit; "Dinleme, Okuma, Düvaz, Hz. Ali'nin Doğumu, Merhaba, Mucizat-ı Hz. Ali, Dua, Şerbet Değiş'i" bölümlerinden oluşmaktadır.

Anahtar kelimeler: Mevlit, Hz. Ali, Yoksul Dervîş.

ABSTRACT

The tradition of reading Mawlid (poem by Süleyman Çelebi celebrating the birth of the Prophet Muhammad) has emerged in Turkish culture for centuries. This tradition is performed as part of an ritual. Reading and listening of it, invitation to audience, courtesy and service to comings are done by certain disciplines. Although there are mawlids about Hazrat Muhammad in Turkish culture, they have been written mawlids about Hazrat Ali by various classical poems. In Asik Literature, there is a mawlid of Hazrat Ali written by Yoksul Dervîş who is one of the living asiks today.

According to our detections, that mawlid which is the unique sample in Asik literature has been performed by himself in Emirdağ, Afyonkarahisar and by coterie of "bacıyan" in Hacı Bektaş lodge of Eskişehir. The mawlid consists of those sections: "Listening, Reading, Duvaz, Birth of Hazrat Ali, Marhaba, Miracles of Hazrat Ali, Praying, Sherbet Phrase"

Keywords: Mawlid, Hazrat Ali, Yoksul Dervîş.

.....

Sözlük anlamı olarak "doğmak", "doğum zamanı" ve "doğum yeri" anlamlarına gelen mevlit, ıstilah olarak Hz. Muhammed'in doğumunu, güzel ahlakını, mucizelerini, miracını ve vefatını konu edinen eser anlamına gelir. (Kaya, 2007: 523) Ancak kültürümüzde yalnız peygamberimiz için değil Hz. Ali ve kızı Hz. Fatıma (Şengün, 2008: 419-438) gibi başka din uluları için de mevlit yazılmıştır.

Hz. Ali hakkında yazılmış mevlitlerin sayısı çok değildir. Tespit edebildiğimiz eserler arasında, Süleyman Celaleddin'in "Mevlid-i Cenâb-ı Ali" (Arslan, 1997: 179-183) eserini ve nüshaları Millî Kütüphane'de bulunan Caferî'ye ait "Mevlid-i Haydarü'l-Kerrâr" ile Fethullah bin Pir Ali'ye ait "Mevlid-i Ali" adlı eserleri zikredebiliriz. Bunların yanında Ali Ulvi Baba'nın "Bektaşî Makalatı" adlı eserinin arka sayfasında müellifin basılacak olan eserleri arasında "Mevlud-ı Hazret-i İmam Ali Kerremallahü Veche" adlı bir eser kayıtlıdır (Ali Ulvi Baba, 1341). Bu eserin basılıp basılmadığı hususunda bir bilgiye sahip değiliz.

Bizim burada tanıtmaya çalıştığımız Hz. Ali Mevlidi ise, Âşık Yoksul Dervîş'in kaleminden çıkmıştır. Bu eser, bildiğimiz kadarıyla, alanında, âşık edebiyatındaki ilk ve tek örnektir. Yoksul Dervîş mevlidinde hece ve aruz veznini birlikte kullanmıştır. Hecede 8 ve 11'li kalıpları, aruzda da Süleyman Çelebi'nin yaptığı gibi (*Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ t*) kalıbını kullanmıştır.

Hz. Ali Mevlid'ini tanıtmadan önce Yoksul Dervîş hakkında bilgi vermek yerinde olacaktır.

Asıl adı Şemseddin Kubat'tır. 1943'te Afyonkarahisar'ın Emirdağ ilçesinin Karacalar köyünde doğmuştur. Kubatoğulları sülâlesindendir. Seydi ve Hatice'nin oğludur. Dedesi Hacı Mustafa Efendi, Kurtuluş Savaşı'nda Yunanlılarca kurşuna dizilerek şehit edilmiştir. Üçü kız olan beş çocuklu ailenin en büyüğüdür. İlkokul mezunu olan Yoksul Dervîş, çocukluğunda

* Yayımlandığı yer: İ. Seçkin Aydın, *Mehmet Yardımcı'ya Elli Yıl*, İzmir, 2012, s. 289-325. (Ayrıca: Hayrettin İvgin, *Âşık Yoksul Dervîş'ten Hz. Ali Mevlüdü-Davaz İmamılar-Nevruziyeler*, Ankara, 2013, s. 13-62).

ve çobanlık yaparak ailesine yardımcı olmuştur. 14-15 yaşlarındayken Namık Hoca'dan dersler almış, Kur'an'ı ezberlemiştir. Bu yaşlarda İstanbul'a gitmiş Kartal-Cevizli'de, Taşlıtarla ve Rami'de dokuma fabrikalarında çalışmıştır. Bu arada 4 yıl Eyüp Sultan'daki Kur'an kursunda ve 1958-1959 yıllarında şimdi İmam Hatip Lisesi olan okulda hafızlığa çalışmış dini bilgisini artırmıştır. 1960 yılında da hafızlık diplomasını almıştır. Mükâfat olarak hocası Şemseddin'e bir elbiselik kumaş ile 130 lira da yol harçlığı vermiştir. Köyüne gelmeden on beş gün önce babası vefat eden Şemseddin evini geçimini üstlenmiş, rençperliğe başlamıştır.

Şemsettin Kubat, 1962'de amcasının kızı Fadime ile evlenmiştir ve bu evlilikten beş çocuğu olmuştur. Oğlu Talip ile kızı Şehriban da yolundan gitmektedir. Askerlik hizmetini Denizli ve Kahramanmaraş'ta yapmıştır. 1980'de Emirdağ Müftülüğünce yazılı sözlü imtihan sonucu kendisine imam-hatiplik yapma belgesi verilmiştir. Bu tarihten itibaren imam-hatiplik yapmaktadır.

1960'tan beri cemlerde zakirlik yapmaktadır. 1966'dan itibaren itibaren pek çok etkinliğe katılmış; sazıyla deyişler, nefesler, semahlar, mersiyeler ve düvazlar söylemiş; kimi zamanda bildiriler sunmuştur. Katıldığı etkinliklerden bazıları şunlardır: 21 Mart nevrüz kutlamaları, 6 Mayıs Hıdır-Ellez kutlamaları, Bacı Sultan Anma Günleri, Afyonkarahisar Şuhut Hamza Baba Şenlikleri, âşıklar şölenleri ve bayramları, Antalya Elmalı Tekke Köyü Seyit Gazi ve Sücaaddin Veli Anma Günü, Abdal Musa Şenlikleri, Uluslararası Türk Dünyası Yunus Emre Kültür Sanat Haftası, Uluslararası Hacı Bektaşî Veli Sempozyumu, Uluslararası Anadolu İnanç Önderleri, İstanbul Yeni Bosna Halk Ozanlığı-Âşıklık Geleneği.

Yoksul Derviş, ayrıca 1992'de yurtdışına da çıkmış; Hollanda, Belçika, Azerbaycan, Türkmenistan'da nevrüz, dergâh açılışları, kadınlar günü gibi etkinliklerde konserler vermiştir.

İlk şiirini 12 yaşında yazmıştır. 1961'de babasının da mürşidi olan Bacı Sultan'a intisap edip onun dervişi oluncaya kadar pek çok şiir yazmış; ancak ona bağlandıktan sonra şiirlerini gerek teknik gerekse anlam yönünden daha güçlü yazmaya başlamıştır. Saz çalmaya 1966'da başlamıştır.

Şiirlerinde Yoksul Derviş mahlasını kullanan Şemseddin Kubat, Mahsuni Şerif ve Şavşatlı Deryamî Baba'dan etkilenmiştir. İlham kaynağı, 1965'te vefat eden Şih Hacı Halil Efendi'nin kızı Bacı Sultan Zehre Bacı'dır. Zehre Bacı Seyyid neslinden olup 1965'te vefa etmiştir.

Yoksul Derviş, 8 ve 11 heceyi kullanmakla beraber 5, 6 ve 7 hece ile şiirler söylemiştir. Günümüz âşıklarında pek rastlanmayan aruzla şiir söyleme geleneğini Yoksul Derviş 50 kadar şiirinde uygulamıştır. Defalarca Arap harfli Yunus Emre divanını okumasının aruz vezni ilerletmesinde rolü olmuştur.

Bugüne kadar yayımlanan kitapları şunlardır:

1. Şehitlerin Anısı (Ankara, 1967)
2. Gönülden Sesler (Eskişehir, 1986)
3. Aşkın Dizileri (Ankara, 1987)
4. Yüz Bin Oldu Yarelerim (Ankara, 1989)
5. Dost Eline götür beni (Ankara, 1989)
6. Köyümün Destanı (Ankara, 1990)
7. Yirmi Üç Nisan (Ankara, 1991)
8. Nefeslerin Özü (Ankara, 1992)
9. Hoşgörü (Ankara, 1993)
10. Yunusça (Ankara, 1996)
11. Deyişlerin Dilinden (Ankara, 1997)
12. Güzelleme (Ankara, 1998)
13. Duygularla Nefeslerle, Evrenseldir Şiirlerimiz (Eskişehir, 1999-2000)
14. Atatürk ve Cumhuriyet (İzmir, 2000)
15. Âşık Yoksul Derviş ve Eserleri (Kocatepe Üniversitesi Bitirme Tezi, Afyonkarahisar, 2000)
16. Destanlarım (Eskişehir, 2004)
17. Sevgi Yolunda (Eskişehir, 2004)
18. Dünya Yunus Emre Sevgi Yılı (Ankara, 1991)
19. Sevgi Yolunda Eskişehir (Eskişehir, 2004)
20. Görünüyor İzlerin (İstanbul, 2005)
21. Anadolu Bir Ses (Belçika Bruksel, 2007)

Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, İfran Ünver Nasrattınoğlu, Hayrettin İvgin, Nail Tan, Fevzi Halıcı, Gündüz Aydın, Şaban Korkmaz, İrfan Göktaş, Abdullah Şengül, Firdevs Özkan, Ömer Faruk Yıldızkaya ve Muharrem Kubat gibi bilim adamı, araştırmacı ve öğretmen Yoksul Derviş hakkında biyografik yazılar yazmışlardır. Bunun yanında 10’larca antoloji, 50 kadar kitap ve 10 ansiklopedide ve pek çok gazetede Yoksul Derviş’i anlatan kısımlar vardır. 150 şiiri de Fransızcaya çevrilmiştir.

1981 yılından itibaren muhtelif vesilelerle ülkenin birçok yerinde yapılan âşıklar bayramında ve şöenlerinde 30’a yakın ödül alan Yoksul Derviş genellikle bu başarısını karşılaşma ve dudakdeğmez dalında göstermiştir.

.....

Yoksul Derviş’in 1993 yılında yayımladığı (Yoksul Derviş, 1993) ancak ilerleyen zaman içerisinde yeniden gözden geçirip düzeltmeler ve ilâveler yaparak 3 Temmuz 2009’da bana verdiği Hz. Ali Mevlidi şu özellikleri taşımaktadır:

Mevlit başlıca şu bölümlerden oluşmaktadır:

Dinleme,

Okuma,

Düvaz,

Hz. Ali’nin Doğumu,

Merhaba,

Mucizat-ı Hz. Ali,

Dua,

Şerbet Deyişi.

“Dinleme” denilen bölüm; 8 heceli 14 dörtlük olan bir şiirle başlamaktadır. Şiir “Bu mevlidi dinler iken” şeklinde tek ayaklıdır.

“Dinleme” kısmından sonra, şairin “Okuma” başlığını verdiği 8 heceli 12 dörtlük olan ve “Muhammed Ali aşkına” tek ayağını kullandığı kısım ile “Düvaz” başlıklı ve “Allah ayırmasın On ik’İmam’dan” şeklinde tek ayaklı, 11 heceli ve 3 dörtlük olan kısım gelmektedir.

Bu üç şiirden sonra; “Bismillâhırrahmânırrahîm” denilerek yine tek ayakla “Hazret-i Ali’nin mevlidine gel” diye 14 dörtlük olarak, birtakım olağanüstülüklerle birlikte Hz. Ali’nin doğumu hikâye edilmektedir.

Bunu aruzun (*fâ i lâ tün fâ i lâ tün fâ i lün*) kalıbıyla 27 beyitlik Hz. Ali doğduktan sonra vuku bulan hadiselerin anlatıldığı kısım izlemiştir. Gerek bu kısım gerekse yine sözünü edeceğimiz diğer aruzlu kısımlar;

Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ t

Oku Muhammed Ali’ye salâvat

şeklinde sona erdirilmiştir. Aruzla yazılmış olan şiirlerin tamamı bu vezinledir. Bu kısımda Hz. Ali’nin şahsiyeti ve üstün vasıfları dile getirilmiştir.

Yoksul Derviş, daha sonra 8 heceli ve 6 dörtlük olarak mevlidine devam etmiş. Her dörtlüğün sonuna;

Lâ-fetâ illâ Ali lâ seyfe illâ Zülfikâr”

Her kazayı her belayı defeden Perverdigâr

beyitini ilâve etmiştir. 18 beyitte Alevî-Bektaşî inancı doğrultusunda yer alan Hz. Ali’nin olağanüstülüğüne yer vermiştir.

Bunu 22 beyitten oluşan “Merhaba” faslı izlemiştir. Merhaba faslından sonra 8 heceli ve 5 dörtlükten oluşan Hz. Ali’nin yiğitliğinin anlatıldığı kısım gelmektedir. Yoksul Derviş, burada da yukarıda zikredildiği gibi dörtlüklerin sonuna

Lâ-fetâ illâ Ali lâ seyfe illâ Zülfikâr

Her kazayı her belayı defeden Perverdigâr

sözlerini ilâve ettikten sonra tekrar beyitli ifadelere geçmiştir.

22 beyitte Hz. Ali’nin, Hz. Muhammet ve dört büyük melek ile olan yakınlığı anlatılmıştır.

Mevlî, 3 dua şiirleri ile devam ettirilmiştir. Bunlar; 8 heceli 6 dörtlük, 11 heceli 13 dörtlük, 11 heceli, 10 dörtlük şeklindedir.

Dua şiirlerini, “Şerbet Deyişi” olarak isimlendirilen 4 şiir takip etmektedir. Şiirlerin birisi 11 diğerkleri 8 hecelidir.

Mevlid, “şerbet duası” sona erdirilmiştir.

Hz. Ali Mevlid’i 7-8 yıl Emirdağ’da kendisi tarafından, son 1-2 yıl içinde de Eskişehir’de Hacı Bektaş dergâhında “bacıyan” zümresi tarafından okunmaktadır.

.....

MEVLÎT METNİ

DİNLEME

Başıyorum söze dikkat
Aç gözünü gör hakikat
Ali sana verir berat
Bu mevlidi dinler iken

Mevlid okurken söz açma
Kendin kesip kendin biçme
Gönül bu sohbetten geçme
Bu mevlidi dinler iken

Kimseye selâm vermeye
Erenlere hoş varmaya
Kimse abdestsiz durmaya
Bu mevlidi dinler iken

Sohbetten kaçmasın huzur
Gücenmesin İlyas Hızır
Kırklar da bu cemde hazır
Bu mevlidi dinler iken

Abdestin yoksa abdest al
Dinleyeceksen geri gel
Konuşmayasın kıyl u kal
Bu mevlidi dinler iken

Cemden çıkma sen dışarı
Sohbette olma haşeri
Gücendirme sen Haydar’ı
Bu mevlidi dinler iken

Bu sohbeti bozan kişi
Ebedi rast gelmez işi
Cehenneme girer başı
Bu mevlidi dinler iken

Selâm dahi ver içinden
Söz sorarsan sor içinden
Huzur gider gönl içinden
Bu mevlidi dinler iken

Kim konuşursa bir sözü
Kara olur anın yüzü
Kırklar andan olmaz razı
Bu mevlidi dinler iken

Bu mevlidi edeb ile
Kim okursa erkân ile
Üçler gelir kırklar ile
Bu mevlidi dinler iken

Beşler yediler de müdam
Bu sohbe bastı kadem
Kırklar da derilir her dem

Bu mevlidi dinler iken

Kimse kelâm anmayacak
Bu mevlidi dinleyecek
Manasını anlayacak
Bu mevlidi dinler iken

Kıyl u kal edersen eğer
Kırklar seni bundan kovar
Gökten melek yere yağar
Bu mevlidi dinler iken

Yoksul Derviş böyle demiş
Dinle sözü ne söylemiş
Manaların anla demiş
Bu mevlidi dinler iken

OKUMA (Secde)

Mevlidi okuyan kişi
Evvel secdeye koy başı
Gözünden dökersen yaşı
Muhammed Ali aşkına

Aşk ile oku sen anı
Uyandır cism ile canı
Sonra hoş eyle demini
Muhammed Ali aşkına

Aşkın olmazsa okuma
Hoş varmaz Şâh-ı İmam’a
Aşk ile gel iş bu deme
Muhammed Ali aşkına

Kim dökerse bir gözyaşı
Hiçbir belâ görmez başı
Yakmaz Cehennem ateşi
Muhammed Ali aşkına

Bu mevlide eyle hizmet
Hem de bulunan cemaat
İmam Ali eder himmet
Muhammed Ali aşkına

Oku mevlidi şart ile
Kırklar gelir kırkı bile
Yetişirler sürat ile
Muhammed Ali aşkına

Görürsün Hak didarını
Tutarsan Şâh’ın emrini
Görmen Cehennem nârını
Muhammed Ali aşkına

Beşler yediler derilir
Hızır İlyas dahi gelir
Dervişe berat verir
Muhammed Ali aşkına

Getirme yad yabancıyı
Koyma hem de yalancıyı
Söyle Yirmi Dört Bacı’yı
Muhammed Ali aşkına

Oku Mevlidini oku
Şerbetini doldur saki
Sever isen çünkü Hakk’ı
Muhammed Ali aşkına

Oku salâvat tekbiri
Hem de On’ki İmamları
Okuyun salâvatları
Muhammed Ali aşkına

Yoksul Dîvâne’yim dede
Kim gelirse bu mevlide
Erişir Hak Muhammed’e
Muhammed Ali aşkına

DÜVAZ

Allah bir Muhammed Ali diyelim
Hasan’la Hüseyin’i candan sevelim
Zeynel Abidin’i yâd eyleyelim
Allah ayırmasın On ik’İmam’dan

İmam Bakır, İmam Cafer şâh ile
İmam Kâzım, İmam Rıza dem ile
İmam Taki, İmam Naki cem ile
Allah ayırmasın On ik’İmam’dan

İmam-ı Hasanü’l Asker ile
Şâh-ı Mehdi sahip server ile
Yoksul Derviş der ki didarı ile
Allah ayırmasın On ik’İmam’dan

HZ. ALİ’NİN DOĞUMU

Bismillâhirrahmânirrahîm

Okuyalım mevlidini her zaman
Şahımıza sırrımız olsun ayan
Hakk’a erer mevlidini dinleyen
Hazret-i Ali’nin mevlidine gel

Ağlayalım gözümüzden yaş döküp
Hem yanalım özümüzden âh çekip
İşbu yola varlığını terk edip
Hazret-i Ali’nin mevlidine gel

Münkir olan iş bu yola gelmesin
Dü cihanda derde derman bulmasın
Gönlümüz de Ali’dan ayrılmasın
Hazret-i Ali’nin mevlidine gel

Aşk oduna yanalım hayran olup
Ağlayalım gözümüz giryan kılıp
Ah edelim ciğeri püryan kılıp
Hazret-i Ali’nin mevlidine gel

Tarikat Ali’dır anın ahkâmı
Hakikat şehridir anın makamı
Ali bilir her ne kim var derdini
Hazret-i Ali’nin mevlidine gel

Ebu Talip uluları topladı
Haşimilerini davet eyledi
Cümle âleme ziyafet eyledi
Hazret-i Ali’nin mevlidine gel

Cümle melek yeri göğü bürüdü
İsmi şeriflerini tebrik eyledi
Ebu Talip Ali’ye Haydar dedi
Hazret-i Ali’nin mevlidine gel

Daim okut dinle sen mevlidini
Dü cihanda verir hem muradını
Alır eline “Livaü’l- hamd”ini

Hazret-i Ali'nin mevlidine gel

Nevruz günü Ali geldi huzura
Cümle âlem cemaline yüz süre
Her dü âlem ol Veli'yi er göre
Hazret-i Ali'nin mevlidine gel

Yakın oldu bu cihana gelmesi
Bir zaman titredi Mekke Kâbe'si
Teşrifine geldi kurt kuş cümlesi
Hazret-i Ali'nin mevlidine gel

Kâbe-i Şerif'te dünyaya gelir
Hazret-i Resul'ün nurunu alır
İnkâr olanlara Zülfikar çalar
Hazret-i Ali'nin mevlidine gel

Nurla doldu Fâtıma'nın hanesi
Titredi Beyt-i Şerif'in kulesi
Arşa çıktı "Allahuekber" sesi
Hazret-i Ali'nin mevlidine gel

Evin içi dışı doldu nur ile
Haşimiler uluları derile
Cümle geldi Ahmed-i Muhtar ile
Hazret-i Ali'nin mevlidine gel

Kâbe'nin putları döküldü yere
Zelzele düştü o Beyt-i Şerif'e
Cümle melekler de hep indi yere
Hazret-i Ali'nin mevlidine gel

Hazreti Muhammed teşrif eyledi
İsmi şeriflerine Ali söyledi
Annesi de ismine Esat dedi
Hazret-i Ali'nin mevlidine gel

Benim Şahım bu dünyaya doğalı
Nur oldu bu cihana Ali geleli

Oldu şadan göçtü zulmet deryası
Fatıma'dır ol velinin annesi

Ali'nin doğduğu Nevruz günüdür
Şevk veren âleme Şah'ın nurudur

Bu gece Nevruz'u bayram yapalar
Sultan'ın Nevruz'unu kutluyalar

Çok sevindi ol Muhammed Mustafa
Cihanın sultanı eyledi sefa

Hem cihanın pehlivanı afitap
Zülfikar'ın sahibidir mahitap

Geldi şahım dünyaya bastı kadem
Parladı nur dünyaya doğdu bu dem

Cümle mevcudatı şadan eyledi
Ali doğdu diye bayram eyledi

Geldi dünyaya dahi âlemin beği
Gülşen etti âlemi gül yanağı

Bin kere yüz yıl edemem methini
Değil kendi, noktasının methini

Sen de bilirsin ki ol nevrüz gelir

Bülbüller ötüşür bahar yaz gelir

Kardeş ben de ne söylesem az gelir
Cümle mahlûkattan bir avaz gelir

Çayır çimen o sahralar bezenir
Türlü çiçek sümbül dahi düzenir

Anda sular cuş u huruş ediyor
Bahri umman zevki vuruş ediyor

Allah cemaline eyledi nazar
Levh-i mahfuzunda Hak arslan yazar

Sırr-ı sultan sırrının esrarıdır
İki cihan pehlivanı şahıdır

Cümle Mü’minler sevindi bu gece
Tevhid tekbir ile okundu hece

Kutlayalım ol Şah’ın nevruzunu
Getirelim baharını yazını

Güller açar ötüşür hem bülbülü
Bütün sahra çayır çimen sümbülü

Bindi Ali ol Resul’ün omzuna
Çıktı dahi yedi gök Mirâc’ına

Bak Resul, Ali’yi aldı omzuna
Putları döktürdü yerin yüzüne

Kâbe’yi pakladı putlardan heman
Muhammed dedi “Hak Ali arslan”

Budürür hem kâfirleri mahveden
Budurur hem kaleleri fetheden

Hak buyurdu “Benim arslanım” dedi
Düldül ile Zülfikâr’ı gönderdi

Biz de daim ol Veli’den oluruz
Dostlar ile sohbetine geliriz

Ol Veli’nin ismini yad edelim
Tevhid ile ruhunu şad edelim

Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ t
Oku Muhammed Ali’ye salâvat

Okuyalım Mevlidini ol Şah’ın
Bendesiyem bende ol padişahın

Dinle imdi ol Şah’ın Mevlidini
Hazret-i Ali kurdu imanı dini

O Cebrail Ali’nin dervişidir
Evliyalar Enbiyalar başıdır

Su getirdi Âdem’in çamuruna
Melekler de muti idi emrine

Nice mucizâtı vardır ol Şahın
Çok emeği var yanında Allah’ın

Ali çamurunu kardı Âdem’in
Çün ezelden Sultan’dır o demin

İnceden incedir sırrı inceden
Cebrail’e mürşid oldu önceden

Musa Tur Dağı’nda Hakk’a danışır
Ali Allah ile her an konuşur

Allah ile yaptı arş u Rahman’ı
İns ü cinni huri cennet gılmanı

Mümin olan işiteler bu sözü
Elestü’de yazdı levh üzre yazı

Dinle kardaş bu manadan ibret al
Gafil olma Şahın Mevlid’ine gel

Dağlar taşlar yaza mürekkep ile
Aciz kalır bu Ali hitap ile

Sekiz Cennet arş u Rahman yok iken
Devri âlem mülkü melek yok iken

Yedi tamu sekiz uçmak yaptı ol
Yere göğe sırdan direk dikti ol

Bin bir donda söylenirdi Murtaza
Hak makamda eğlenirdi Murtaza

Ne Âdem’den geldi ne de Havva’dan
Anda idi nice nice evvelden

Anda iken Hak yarattı Âdem’i
Yoğurdu çamurun gördü bu demi

Secde kıldı melekler de Âdem’e
Hizmet etti anda iken bu deme

Hak ile Hak oldu Şâh anda kalır
Buğday yeyip Âdem andan kovulur

Âdem ata indi sabanı koşar
Ali sekiz cennetlerde dolaşır

Gâhi Âdem ile buğdayı eker
Gâhi uçar yedi göklere çıkar

Gâhi anda Hak’tan kelâm getirir
Nice Peygambere selâm getirir

Gâhi uçar gider gâhi Cebrail
Gâhi peygamberlere oldu delil

Enbiyalar sırrına girer idi
Her ne sırta vakıf olsa ererdi

İbrahim’le Kâbe’yi bünyad kılıp
Okudu Kur’an’ı tâ anda bilip

Ol zaman Kâbe’yi bünyad kıldılar
Meleklerle ziyaret geldiler

Yoksul Derviş bu sözleri söyledi
Can diliyle manayı şerh eyledi

Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ t
Oku Muhammed Ali’ye salâvat

Âşık isen maşukunu bul da gel
Arif olup bu manadan al da gel

Yüz bin yıl ömrüm olsa söylesem
Ali’yi meth ü senalar eylesem

Noktasını methedemem yok kabil
Ali gibi sultan yoktur iyi bil

Söyleyim vasfını anda bir kezin
Uyan gaflet uykusundan aç gözün

Mucizat-ı Murtaza’nın çok idi
Anın gibi azim sultan yok idi

Vasf edeyim bir kaç mucizatını
Hak gönderdi anın Düldül atını

Başlasam mucizatını süzmeye
Levh ü kalem aciz kalır yazmaya

Dü cihanda azim idi ol Haydar
Yok idi kimsede öyle Zülfıkar

Okunur sanma “Hel eta” anın
Müekkeli yazanıdır Kur an’ın

Yazar idi Kur’an’ı ol Ali bil
Hak Habib’e getirirdi Cebrail

Der Muhammed Cebrail’e kim verir
Kim yazar ki söyle ya kim gönderir

Perde arkasında verilir idi
Bir beyaz el anda görülür dedi

Der Muhammed Cebrail’e anı bil
Perde arkasında yazan kimdir ol

Perdeyi kaldırdı gördü kim aceb
Yazar idi Ali Sure-i Ahzab

Aldı Kur’an’ı getirdi ol dede
İmam Ali’dır dedi Muhammed’e

Muhammed’e geldi dahi bir kere
Bak sen imdi Mucizat-ı Haydar’a

Nazar kıldı Muhammed gördü anı
Açdı Ali yüzünden nikabını

Ol nikabı bürünürdü Murtaza
Bin bir donda görünürdü Murtaza

Bildi Muhammed Ali’dır ol zaman
Mucizatı hâsıl oldu her zaman

Hak tecelli ism-i zatı Haydar’a
Mümin isen kalbine sokma kara

Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ t
Oku Muhammed Ali’ye salâvat

Evvelâ Allah adını
Zikredip Muhammed’ini
Kıldım Ali bünyadını
Ali dindir Ali î mân
“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”
Her kazayı her belayı

Defeden Perverdigâr

Ehl-i beyti ehlü’l-aba
Hak’tan giydi tac-ı dîba
Hasan, Hüseyin, Al-i aba
Ali sırdır Ali sübhân
“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”
Her kazayı her belayı
Defeden Perverdigâr

Zeyne’l Aba, Bakır, Cafer
İmam Musa, Kâzım didar
Aşkından oldum ah ü zâr
Ali demdir Ali devran
“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”^{*}
Her kazayı her belayı
Defeden Perverdigâr

İmam Ali, Musa, Rıza
Dem ile devrandır bize
Ah edip durdum niyaza
Ali gerçek Ali sultan
“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”
Her kazayı her belayı
Defeden Perverdigâr

İmam Taki, Naki pîri
Kiblem Hasanü’l-Askeri
Beklerim Mehdi serveri
Olur bir gün ulu divan
“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”
Her kazayı her belayı
Defeden Perverdigâr

Yoksul Dervîş âlim oldur
Pîrim mürşid-i kâmil
Tarika-tı Kur’an oldur
Ali pirdir Ali pîran
“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”^{*}
Her kazayı her belayı
Defeden Perverdigâr

MERHABA

Bak sen imdi Mucizat-ı Ali’ye
“Esselâmü Aleyke” de Veli’ye

El açuban yalvarırsan bu pîre
Dilediğin sana ol dem er göre

Münkir olup başka yol tutar isen
Dervîş olanlara taş atar isen

Aslın kökün kuruturlar bir daha
Çünkü anın nazı geçer Allah’a

Nerden geldiğini asla bilemen
Sürünürsün âhirinde ölemen

* Ali’den başka yiğit, Zülfikar’dan başka keskin kılıç yoktur”.

* Ali’den başka yiğit, Zülfikar’dan başka keskin kılıç yoktur”.

Der isen Hak bir Muhammed Hak Ali
Şâh-ı Merdan, Şâh-ı velâyet Ali

Dü-cihânda müşkülün olmaz senin
Çürümez toprağa girse de tenin

Münkir olup laf edersen Haydar’a
Hem gelirsin mahşere yüzün kara

Musa Tur Dağı’na kelâma gider
Ali her an Hak ile sohbet eder

Hak Muhammed Mirac’ına varınca
Aklı gitti ol arslanı görünce

Hak buyurdu Yâ Muhammed korkma gel
“Ali benim arslanımdır” ürkme gel

Nazar kıldı anda Hakk’ın sözüne
Hatemini bırak da gel ağzına

Her yanada mucizâtı var anın
Dördüncü gök makamıdır İsa’nın

Varıp Muhammed’i Miraç’ta gören
İnip yeryüzünde hatemin veren

Hak Ali’dır arş u Rahman’da gezen
Levh-i kalemidir Hak Arslan yazan

Nevruz idi anda Şah’ın doğduğu
Açtı sahra gülü gülşeni bağı

Ol kış gidip geldi cihanın yazı
Tuttu cihanı melekler avazı

Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ t
Oku Muhammed Ali’ye salâvat

Cümle mahlûkatta anda çağrışıp
Bir saat birden melekler bağrışıp

Bir inilti tuttu cihanı seda
Cümle bir ağızdan eyledi nida

Yer ile gök dahi şöyle inledi
Mevcudattan nida gelip söyledi

Merhaba kim Yâ Ali hoş geldiniz
Çok şükür bizlere teşrif kıldınız

Merhaba bin bir keramet sahibi
Merhaba sensin velâyet sahibi

Merhaba ey Zülfikâr’ın sahibi
Yarın anda ol Kevser’in sahibi

Merhaba ey Şâh-ı Merdan’ım Ali
Merhaba ey Şîr-i Yezdan’ım Ali

Merhaba ey nur-ı yezdanım Ali
Vakıf-ı esrarı irfanım Ali

Merhaba ey derde dermanım Ali
Merhaba ey nur-ı Yezdan’ım Ali

Merhaba ey kâni irfan merhaba
Merhaba ey ilm-i ledün merhaba

Merhaba ey merd-i meydanım Ali
Merhaba ey can u cananım Ali

Merhaba ey lütf u ihsan merhaba
Merhaba ey Ali Sultan merhaba

Merhaba ey kâni kerem merhaba
Merhaba ey kâni irfan merhaba

Merhaba Haydar-ı Kerrar’ım Ali
Merhaba ey Feth-i Hayber’im Ali

Merhaba ey canlara canan olan
Merhaba ey âleme sultan olan

Cümlesi hep dediler ki merhaba
Yâ Ali sen bize hoş geldin sefa

Ey mübarek Hakk’ın arslanı Ali
Ey risalet bülbülü bağı Veli

Ey mübarek nur-ı çeşm-i evliya
Ey keremler kânı muhip etkiya

Kamu düşmüşlerin sultanı Ali
Dertlilerin dermanıdır ol Veli

Kimdir ol kim bu mevlidi dinledi
Arif olup manaların anladı

Bu mevlidi okutursan her zaman
Ol yedi tamudan bulursun aman

Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ t
Oku Muhammed Ali’ye salâvat

Dört kitapta okunan
Sıfat-ı sırr-ı Kur’an
Cemler kurulur her an
On iki oldu erkân
“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”
Her kazayı her belayı
Defeden Perverdigâr

Medine’den çıkardı
Zülfikârı çekerdi
Coşup andan akardı
Olurdu bahri umman
“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”
Her kazayı her belayı
Defeden Perverdigâr

Bin bir kez etsem vasfin
Söyleyim bin bir ismin
Methedemem noktasın
Aciz kalırını hemen
“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”
Her kazayı her belayı
Defeden Perverdigâr

Atar idi bir nâra
Zelzele düşer yere
Havf gelir meleklerle
Yer gök inler bir zaman

“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”
Her kazayı her belayı
Defeden Perverdigâr

Yoksul Dervîş bu beyti
Zikreder Ehlibeyt’i
Yetiş Hazret-i Mehdi
Senden bekleriz derman
“Lâ-fetâ illâ Ali
Lâ seyfe illâ Zülfikâr”
Her kazayı her belayı
Defeden Perverdigâr

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âlihi ve evlâdihi ve ehl-i
i beytihi ve sahbihi ve sellim

MUCİZAT-I HZ. ALİ

Okunur dilde ol Şah’ın mevlidi
Evliyalar piri ol sultan idi

Miski amber gibi güller biterdi
Bülbüller de güle karşı öterdi

Sarı gül kırmızı güle karışır
Sarmaşıklar birbirine sarışır

Yeşil sarı kırmızı açar gülü
Ötüşür anda şakıyıp bülbülü

Şâh-ı Merdan erdi bugün cihana
Melekler de teşrifi dergâhına

Bugün Hakk’ın ihsanına bakınız
Özünüzü ateşlere yakınız

Her fidan dalında bülbül şakıyor
Cûş ederek ırmakları akıyor

Doğduğu gün nuru ayan iyi bil
Secde kıldı anı gördü Cebrail

Bütün melekler de hep indi yere
Cebrail altına kanadın sere

Çevre dönerdi başında Mikail
Yüzüne Sur üfürürdü İsrail

Cümle melekler de izzet ederdi
Kul karavaş gibi hizmet ederdi

Teşrifi dünyaya bastığı kadem
Bütün melek salât okur dem be dem

Bir gün anda otururdu Muhammed
Ev içinde kılar idi muhabbet

Dalında bir çocukla geldi Selman
Hak Muhammed ayağa kalktı heman

Selâm verip anda selâmın alır
İzzet ile anı yerine alır

Geçti makama oturdu ol Veli
Güneş gibi yüzü parladı Ali

Cümle melek saf oluben geldiler

Şahın huzurunda secde kıldılar

Cebrail el göğse divana durdu
İleri varıp Muhammed’e sordu

Selman’ın sırtında bir çocuk gördüm
Cem edip aklımı başıma derdim

Kimdir acep yüzü nurlu ol Veli
Der Muhammed Cebrail’e bil Ali

Anı duydu Cebrail indi yere
Cümle melekler de secdeye vara

Cebrail Cennet’ten elma getirdi
İsrafil ile Mikail oturdu

Cümle bir ağızdan tekbir aldılar
Elmayı anda ikiye böldüler

Cümle melek tekbir aldı birden ol
Yedi kat göklere çıktı yerden ol

Hak Muhammed Hak Ali’dir
Bilelim Ali için canı feda kılalım

Sultan idi Ali bize ezeli
“Rabbikûm kâlu belâ”dan evveli

Fâ i lâ tûn Fâ i lâ tûn Fâ i lâ t
Oku Muhammed Ali’ye salâvat

Evvel Allah adını yâd edelim
Muhammed Ali’yi bünyad edelim

“Vahidin min nûr” adının kandili
Birisi Muhammed birisi Ali

Bir odada yanar idi ikisi
Miski amber saçar idi kokusu

Ol iki nur anda şevk ile yanar
Cebrail Ali’nin nuruna kanar

Hâsıl oldu bunda nice mucize
Gafil olma ver kulağın bu söze

Ol nur ile iki cihan ısıdı
Ali oldu Cebrail’in mürşidi

Bu manayı anlar ise bir kişi
Umman gibi akar göztünün yaşı

Hak Muhammed Ali nur-ı bakidir
Hakk’ı seven bu Mevlidi okutur

Hak buyurdu “Habib’imi severim”
Çün Ali’yi seveni çok severim

Dilimizde Hak Muhammed Ali’dir
Âşıklarda Ali gerçek Veli’dir

Bu Mevlidi okuyalım toplanıp
Şâh adını zikredelim hep gelip

Kâinatın rehberidir ol Şâha
“Görmesem Hak demem” dedi Allah’a

Ol Veli'nin kudreti büyük idi
Mucizat-ı enbiyada yok idi

İşbu Mevlidi okutan bir kişi
Allah âsân eder anın her işi

Kim okursa iş bu Mevlidi hoca
Kevser ırmağından içer doluca

Anı seven aşk ile dolu olur
İki cihan içre kalbi nur olur

Edebi erkânda otur bir saat
Şâh-ı Merdan sana eder şefaât

Çünkü ol Şâh bugün dünyaya doğdu
Yaz geldi âleme yeşil nur doldu

Allah ol gün dağı taşı bezedi
Türlü çiçekle sahrayı düzedi

Ol gün her kim çağırırsa sıdk ile
Ol demde Şâh yetişir Düldül ile

Ne muradın var ise bugün dile
Eriştirir Ehlibeyt'i menzile

Her kim ol gün yaş dökerse Ali'ye
Uçar gider doğru Firdevs âlâya

İstemeyiz bunda dünya malını
Tek görelim Ehlibeyt cemalini

Bugün anda nice sohbet kurulur
Sakiler demine devran sürülür

Canı başım feda olsun yoluna
İnşallah yüz süreriz Düldül'üne

On İki İmamın atası Ali
Allah bir Muhammed ötesi Ali

Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ t
Oku Muhammed Ali'ye salâvat

Mümin olan ikrarını bozmadı
Bağladığı devî kimse çözmedi

Bent'e çekti bir Dev'i ol Murtaza
Nice bin sene o dev çekti ceza

Ağlayarak gözleri giryan olur
Âdem'den dolaşıp İsa'ya gelir

Nice yüz bin peygamberi dolaştı
Ahirinde Muhammed'e ulaştı

Cümlesi biz çözemeyiz dediler
Anın işin bozamayız dediler

Ol Muhammed anda Dev'e dedi ol
Dedi kimdir seni bende çekti ol

Ağlayuben etti anı bilmezem
Nice yıldır nişanımı bulmazam

Der Muhammed Dev'e bağlayan seni
Görse idin bilir misin sen anı

Bilmezem ki yaşı ufacık durur
Arslan misali nişanı çok durur

Baktı gördü anda çocuk bir kişi
Korkusundan aktı gözünün yaşı

Dev dedi ki işte budur baktığım
Bunca yıldır canım oda yaktığım

Bin bir donda nice görünür idi
Türlü türlü nikab bürünür idi

Kutlarınız hem Nevruz’unu cümleten
Dü cihanda mahrum olur taş atan

Toplanınız cümle yârenler ile
Cem oluruz kırklar erenler ile

Kim muhabbet eyler ise Haydar’a
Her ne derdi olsa bulunur çare

Her kim gelir bu Mevlidi yâd kılır
Başı türlü belâlardan kurtulur

Hazret-i Ali’yi candan sevenler
Ehlibeyt cemine varıp girenler

Mümin Ali için yaşın akıtır
Cenneti Firdevs içinde bakidir

Sohbeti Ali’ye giden dervîşi
On ik’İmam olur anın yoldaşı

Ali için kim akıtsa gözyaşı
Hakk’ın huzurunda makbuldür işi

Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ t
Oku Muhammed Ali’ye salâvat*

DUA (1)

Bu Mevlidi dinleyene
Nasip eyle iman Allah
Ah edip de inleyene
Nasip eyle iman Allah

Bu mevlidi okur isen
Hak işin eylesin âsân
Mevlidi dinleyen insan
Nasip eyle iman Allah

Mevlid ile dürr-i şana

* Mevlidin bu bölümünde şu ara dua okunur ve daha sonra Mevlid’in “Duası” bölümlerine geçilir:

Euzübillahimineşşeytanirracîm
Bismillahirrahmânirrahîm
Kalu etağ cebine min emrullâhi
Rahmetullâhi ve berekatühü
Aleyküm Ehlibeyt
İnnehu hamidün mecid
Gulla eselû küm aleyhi ecran
İllec mevetdete fî’l-gurba
Sadakallâhü’l-azim
Sübhâne Rabbike Rabbü’l-izzete
Emma yesifuun ve selâmün ve selâmettin ale’l-mürselîn
Velhamdülillâhi Rabbi’l-âlemin!

Biçareye perîşâna
Bu sohbeta girişene
Nasip eyle Kur'an Allah

Asan eyle işimizi
Esirge hem başımızı
Zehir etme aşımızı
Esirge belâdan Allah

Yoldaş eyle iman bize
Kurt doldurma kabrimize
Yılan çıyan yerimize
Koyma Ey Yaradan Allah

Tenimiz girince kabre
Verdir sual hem nekire
Varınca ulu mahşere
Ayırma Ali'den Allah

DUA (2)

Hak Muhammed Hak Ali'yi görmeye
İmam Hasan Hüseyin'i görmeye
On ik'İmamlara divan durmaya
Zeynel Abidin'den ırma Allah'ım

İmam Bakır, Hüdâ Enver hakkı'çün
İmam Kazım, İmam Cafer hakkı'çün
Ol Muhibbi Sâdık Enver hakkı'çün
On'ki İmamlardan ırma Allah'ım

İmam Rıza dem ü devran hakk'ichün
İmam Taki, Naki pîran hakkı'çün
İmam Asker, Mehdi devran hakkı'çün
Bunların deminden ırma Allah'ım

Bin bir adın hürmetine Yâ Allah
Mustafa'nın hürmetine Ey İlâh
Murtaza'nın hürmetine pâdişâh
Bunların deminden ırma Allâh'ım

Hatice, Fâtıma, Celil hakkı'çün
Ali, Kanber, Selman, Dûldül hakkı'çün
Zeyne'l Aba bağı Halil hakkı'çün
Bizi de katara bağla Allah'ım

Keremler kanisin Vahid ü Kahhar
Sen Settar u Yâ Gaffâr u Yâ Cebbar
Hakkı için İmam Bakır u Cafer
Bizi de katara bağla Allah'ım

Medet yâ Vâhidü Yâ Ferdüssamet
Cümle müminlere eyle inayet
Kâzım Rıza hürmetine hidayet
Bizi de katara bağla Allah'ım

Şâh-ı Merdan, Şîr-i Yezdan aşkına
On'ki İmam lûtf-ı ihsan aşkına
Medet mürvet Merd-i meydan aşkına
Bizi de katara bağla Allah'ım

Bu kemter kulunun hâline bir bak
Muhibb-i hanedan sevgisiyle yak
Ente'l Mevlâ, ente'l a'la ente'l Hak
Bizi de katara bağla Allah'ım

Erenlerin devr ü demi hakkı'çün
Kırklar üçler beşler cemi hakkı'çün
Yirmi dokuz harfin cimi hakkı'çün
Bizi de katara bağla Allah'ım

Ulaştır sultanım Geylânî pîre
Sürelim yüzümüz Abdülkadir’e
Ehlibeyt aşkına kalma kusura
Bizi de katarla bağla Allah’ını

Yirmi sekiz harfi Kur’an hakkı’çün
Tarikat yolunu kuran hakkı’çün
On ik’İmamları deren hakkı’çün
Bizi de katarla bağla Allah’ım

Muhammed Ali’nin sırrı hakkı’çün
Ene’l-Hak Mansur-ı dârı hakkı’çün
Gökte Cebrail’in piri hakkı’çün
Bizi de katarla bağla Allah’ım

DUA (3)

Kırklarının dem ü devri hakkı’çün
Hem de “hînün mine’d-dehri” hakkı’çün
Hasan’ın içtiğı zehri hakkı’çün
Sen affeyle cümlemizi Allah’ım

Kerbelâ’ya çadır kuran hakkı’çün
Şâh Hüseyin’e ikrar veren hakkı’çün
O sahrada susuz duran hakkı’çün
Sen affeyle cümlemizi Allah’ım

Ağlayıp yırtılan yüzler hakkı’çün
Durmadan yas döken, gözler hakkı’çün
Susuzluktan yanan özler hakkı’çün
Sen affeyle cümlemizi Allah’ım

Masumlara Abbas sucu aşkına
Matemde “Yirmi Dört Bacı” aşkına
Şehitler fırkası naci aşkına
Sen affeyle cümlemizi Allah’ım

Hüseyin’in çektiğı mihnet hakkı’çün
Zeyneb’in çektiğı zahmet hakkı’çün
Alkanları akan ümmet hakkı’çün
Sen affeyle cümlemizi Allah’ım

Masumların feryâdları hakkı’çün
Cafer Tayyar evlatları hakkı’çün
Şâh Hüseyin ümmetleri hakkı’çün
Sen affeyle cümlemizi Allah’ım

O kanlı sahralar yerler aşkına
Anda şehit olan pirlere aşkına
Başsız varanan misafirler aşkına
Sen affeyle cümlemizi Allah’ım

Masumların gözü yaşı hakkı’çün
Şâh Hüseyin’in kesik başı hakkı’çün
İmam Zeynel Aba cuşu hakkı’çün
Sen affeyle cümlemizi Allah’ım

Müslüm Akil hür şehidin aşkına
Üzeyir’in Züheyir’in aşkına
Habib ibn-i Mezhahir’in aşkına
Sen affeyle cümlemizi Allah’ım

Şehidi şühedâ ahdi hakkı’çün
Taki, Naki, Ehlibeyt’in hakkı’çün
İmam Asker, Mehdi Resul hakkı’çün
Sen affeyle cümlemizi Allah’ım

Bu bölümden sonra şu dua okunur:
Sadakallahü’l-azîm

Sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti emma yesifûn ve selâmü'n-alel mürselîn. Ve'l-hamdülillahî rabbi'l-âlemîn. Allah Allah Allah hû hû hû! el- Fatiha meassalâvat.

Sâki ayağa kalkıp niyaz edip, pirin elini öper, canların elini öper, şerbetini doldurur, selâvatı okur.

ŞERBET DEYİŞİ (1)

Hak Muhammed Ali ile
Hasan Hüseyin Veli ile
Zeyne'l Aba eli ile
Doldur saki kadehini

Bâkır Cafer ile Cemi
İmam Musa-yı Kâzım'ı
İmam Ali Rıza demi
Doldur saki kadehini

Taki'yle Naki söylensin
Asker'e secde eylensin
Ali'ye kulluk eylensin
Doldur saki kadehini

Niyazım Mehdi pirine
Şerbeti sun birbirine
Ver birinden öbürüne
Doldur saki kadehini

Rahmet eder Rabb ü Hüda
Salâvat ver Muhammed'e
Sun bakalım sâki bâde
Doldur saki kadehini

Dinle Şah'ın mevlidini
Oku İmamlar adını
Ali verir bilâdmı
Doldur saki kadehini

Şahın sohbeti kaynasın
Kadehler elde oynasın
Âşık deyişler söylesin
Doldur saki kadehini

Razı olur senden Allah
Şefaât Yâ Resûlallâh
Hak Ali Velîyullâh
Doldur saki kadehini

Çalınır sazı kudümü
Sürelim canlar bu demi
Kurulur Kırkların Cemi
Doldur saki kadehini

ŞERBET DEYİŞİ (2)

Bu mevlidde içen şerbet
Hak Muhammed'den şefaât
On ik'İmam'dan hidayet
İçelim Haydar demini
Kuralım Kırklar Cemini

Saki kadehleri doldur
Ali'den böyle usuldür
Kadehin parlasın kaldır
İçelim Haydar demini
Kuralım Kırklar Cemini

Bağla kemer-best beline
Doldur kadehi eline

Selâvatı al diline
İçelim Haydar demini
Kuralım Kırklar Cemini

Kadehler dolansın elden
Muhabbet eyle gönülden
Eksilmesin Ali dilden
İçelim Haydar demini
Kuralım Kırklar Cemini

Saki şerbeti dolandır
Arka arkaya ulandır
Gönlünü nura boyandır
İçelim Haydar demini
Kuralım Kırklar Cemini

Vasıl olursun Allah’a
Selâvat Resulullâh’a
Daim niyazımız Şâh’a
İçelim Haydar demini
Kuralım Kırklar Cemini

Bu deyişi oku sen de
Şâh yetişir dar gününde
Yoksul Derviş gel bu cemde
İçelim Haydar demini
Kuralım Kırklar Cemini

ŞERBET DEYİŞİ (3)

Oku Ali’nin methini
Zikreyle Ehlibeyt’ini
Kabul eder hizmetini
İçin Ali şerbetini

Al tepsini şerbet getir
Mürşit huzuruna otur
Resul’e salâvat getir
İçin Ali şerbetini

Bu şerbeti içen coşar
Allah’ın aşkına düşer
Gönüllere dolar taşar
İçin Ali şerbetini

Sıdk ile gel hizmetine
Lâyık olur mürvetine
Doyulur mu lezzetine
İçin Ali şerbetini

Dinle âşıklar sesini
Oku Ali namesini
Siler kalbinin pasını
İçin Ali şerbetini

Kulak verin kim sesine
Tadın Ali badesine
Derdinizin şıfasına
İçin Ali şerbetini

Yoksul Derviş Şâh’a gittik
İkrarın bendini tuttuk
Varıp şerbeti nuş ettik
İçin Ali şerbetini

ŞERBET DEYİŞİ (4)

Yetmiş bin melaik süzüldü gökten
Cebrail şerbeti getirdi Hak’tan

Kuruldu sofralar Selman'ı paktan
Evvel Muhammed'e sundu şerbeti

İçenleri mest eyledi gıdası
Arşı tuttu meleklerin sedası
Merhaba hoş geldin Ali nidası
Ellerinde semah döndü şerbeti

Kevser Irmağı'ndan şerbet ettiler
Hatice Fatıma mürvet ettiler
Geldiler melekler hizmet ettiler
Zikredip dilinde andı şerbeti

Zikri gitmez erenlerin dilinden
Lezzeti tatlıdır dünya balından
İki cihan serverinin elinden
Kırklar sofrasına koydu şerbeti

Nevruz günü doğdu ol Şâh-ı Merdan
Gece karanlığı parladı nurdan
Ali'nin duası dertlere derman
Hastalara şifa sundu şerbeti

Hak Habib'i ol Hazreti Muhammet
Haşimî neslini eyledi davet
Kamber ile Selman eyledi hizmet
Bütün mihmanlara sundu şerbeti

Ol zamanda Selman kemer-best oldu
Erenlerin yüzü yere post oldu
Yoksul Derviş ol şerbetten mest oldu
Evvelâ melekler sundu şerbeti

Şerbetten sonar şu “şerbet duası” okunur ve dua tamam olur:
Bismillâhirrahmânirrahîm
Nâdû Aliyyen muzhire'l-acayip
Tecidhü avnen leke finnevaibilallâhi haceten
Min külli hemmin ve ğammin şey'en celi
Bi azametike Yâ Allah Yâ Allah Yâ Allah
Ve bi nübüvvetike Yâ Muhammed
Yâ Muhammed Yâ Muhammed
Ve bi velâyetike Yâ Ali Yâ Ali Yâ Ali
Ve aleyha Yâ muhavveli edrikni
Bi lutfike'l-haffyyi Yâ hafıyye'l-eltaf
Neccinâ mimmâ nehaf
Yâ Allah Yâ Allah Yâ Allah
Yâ Muhammed Yâ Muhammed Yâ Muhammed
Yâ Ali Yâ Ali Yâ Ali
Belliğni murâdi ve maksudi Yâ Allah
Bi hürmeti Habibike
ve bi hürmeti Aliyyü'n-Veliyyüke
ve aliyhim ecmain bi hürmeti hamse-i Al-i Aba
ve bi hürmeti On İki İmam
ve bi hürmeti On Dört Masum-ı Pâk
ve bi hürmeti Yetmiş Üç Server
ve bi hürmeti Yirmi Dört Bacı
ve bi hürmeti On Yedi Kemerbest
ve bi hürmeti On Sekiz Sahabe
ve bi hürmeti Yâ Gavs-ı A'zam
ve bi hürmeti Hak Halili Bacı Sultan hürmetine yüce Şâh
ve bi hürmeti Hünkâr Hacı Bekdaş-ı Veli
Yâ Abdal Musa, Kızıl Deli,
ve bi hürmeti cümle enbiya-i ve'l-mürselîn
ve evliyâ-i Rabbi'l-Alemîn
ve bi hürmeti rızaen lillâhi teâlâ
el Fatiha meassalavat
el-hakir, el-fakir, elümuhtaç ve biçare
Yoksul Derviş'i duâ ve himmetten unutmayın

KAYNAKÇA:

Ali Ulvi Baba, (1341), *Bektaşî Makâlâtı*, İzmir.

ARSLAN, Mehmet (1997), “Süleyman Celaleddin ve Üç Eseri: Sâkî-name, Mevlid-i Cenâb-ı Ali, Devirnâme”, *Türklük Bilimi Araştırmaları*, S. 5, Sivas.

Âşık Yoksul Derviş (1993), *Nefeslerin Özü*, Ankara.

KAYA, Doğan (2007), Ansiklopedik Türk Halk Edebiyatı Terimleri Sözlüğü, Ankara, AKÇAĞ Yayınları, Ankara.

ŞENGÜN, Necdet, (2008), “Hz. Fâtıma Mevlidi ve Vesiletü’n-Necât ile Mukayesesi”, *İlahiyat Fakültesi Dergisi*, S: XII/2, Sivas.